

V pořadí čtvrtá z celkových deseti eklog jakoby do sbírky ani nepatřila. Nezabývá se přírodní idylou, ale ještě nenarozeným chlapcem. V ekloze předkládá výčet přírodních změn a událostí, které začnou jeho narozením a budou pokračovat během jeho života.

Jeho narozením se má podle Vergilia vše změnit – jím má skončit „železné plémě“ a povstat „zlatý lidský rod“. Země sama bude chlapci plodit dary v podobě květin a kozy se budou vracet s vemeny plnými mléka. Během dospívání bude země stále hojně plodit. Ačkoliv se doba zdá být idylická, lidé stále budou stavět hradby a vést války. V jeho dospělosti teprve nastane změna: život bude idyličtější. Stane se to z příkazu Parek, které to přikázaly svým vřetenům. Výčet všeho, co bude v nové epoše jiné, zakončuje výzvou chlapci, aby se už narodil a nastoupil tak na dráhu slávy. Po výzvě pronáší přání – přeje si dožít se těchto dob, aby mohl vylíčit chlapcovy skutky tak mistrně, že by ho nepředčil ani Orfeus, ani Linus, ani Pan. Celou eklogu uzavírá opětovnou výzvou k narození.